

[Finansministeren.]

have kasseoverskud. Ja, for så vidt kunne jeg være stolt af, at der blev sagt, det var en socialdemokratisk politik. Det er i hvert fald et resultat af mange års kritik af samfundsøkonomien, en kritik, som har båret frugt, og som er blevet anerkendt af de førende, også borgerlige, nationaløkonomer. Det er her; vi står i dag. (Poul Møller: Er det Keynes?).

Ja, Keynes, det var jo først, da han vendte op og ned på det og fortalte verden, at alt det, han havde doceret i næsten et liv, var forkert. Han erkendte, at de tanker, han tidligere havde bygget sine forelæsnings på, ikke kunne klare problemerne i det samfund, vi levede i. Det er altså for så vidt en socialdemokratisk politik, og det spørgsmål, vi står over for nu, er: skal denne politik føres videre? Det mener vi den skal, for kun derigennem kan man skabe den sammenhæng i den økonomiske politik, som det ærede medlem hr. Henry Christensen efterlyste. Der blev sagt, at der skulle være sammenhæng, og det er netop det, vi gerne vil have der skal være.

Vi har imidlertid ikke set ret meget sammenhæng i den politik, der er lagt op til fra venstre og fra det konservative parti, men vi vil da gerne forsøge at være med til at skabe denne sammenhæng; vi er altså ikke afvisende over for et samarbejde, tværtimod: det, jeg her har givet udtryk for, er jo netop, at der er ikke tale om et enten-eller, ikke enten en socialdemokratisk politik eller en liberal politik, men det, det drejer sig om i dag, er et samarbejde mellem disse ting, så at vi kommer frem til den syntese af de økonomiske indgreb, der virkelig kan give os basis for at bygge videre på den fulde beskæftigelses politik.

Hvis vi skal holde denne politik, må vi for 1966-67, som vi kender, for så vidt som vi kender finanslovsforslaget — vi kender de krav, der stilles til det offentlige, vi kender de udgifter, der dér er gjort op, vi kender kasseoverskuddet — sige, at tager vi vort udgangspunkt i dette, at vi i det næste år skal have et kasseoverskud på omkring 1 milliard kr. — og det skal ikke for mig dreje sig om, hvorvidt det skal være 900 mill. kr. eller 1.000 mill. kr. eller et andet tal, men altså deromkring — så kan vi ganske simpelt konstatere, at der mangler disse 700 mill.

kr. Derfor er det rigtigt, når jeg siger, at hvis man ikke skaffer disse penge, har man simpelt hen ikke skaffet dækning for udgiftsstigningen; man har vel skaffet dækning for udgifterne rent formelt på regnskabet, men hvis man er enig i den forudsætning, at der skal være dette kasseoverskud, så har man, hvis man ikke skaffer disse penge, ikke skaffet dækning for den stigning i statens udgifter, som vi ved vil komme. Og det er det, det drejer sig om: at skaffe dækning for disse udgifter og samtidig føre en politik, der ikke skaber inflation.

Hvis det ærede medlem hr. Poul Møller forestiller sig, at vi kan gennemføre disse udgifter — jeg tager hatten af, hvis han siger, at det kan vi ikke, og vi skal skære ned på de og de steder, og konkret påviser, hvor vi skal skære ned, men det har vi ikke set indtil nu — hvis han altså anerkender de udgifter, der står, så tror jeg ikke, at netop de partier, som siger, at de vil være med til at bekæmpe inflationen i det danske samfund, skulle være dem, der i dag sagde, at vi ikke behøver disse indtægter. Det er jo en ganske mærkelig situation, at det er de partier, som ellers giver sig ud for at være de samfundsbevarende partier, der i dag vil føre en finanspolitik, som efter min mening fører til inflation, medens vi andre siger, at der skal føres en fornuftig politik, der skal føres en økonomisk moderat politik, der skal føres en politik, så vi kan holde balancen; og derfor må vi have de penge ind, som dækker udgifterne.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen vil skyde os i skoene, at vi bygger på inflationen; det er ikke rigtigt. Sådan noget lignende blev der sagt, og det blev begrundet med, at vi har sagt, at vi rent beregningsmæssigt havde som forudsætning, at der ville komme to pristalsportioner. Jeg synes ikke, den bemærkning var helt saglig, for det er da simpelt hen nødvendigt, når man skal stille et sådant budget op, at man regner med visse forudsætninger, og netop venstre og det konservative parti, som forlanger planlægning, skulle vel ikke kunne indvende noget særligt imod det.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen bad om, at man fra det økonomiske råds formandskab fik en udtalelse, og jeg skal da gerne foranledige gennem økonomiministeren, at vi beder det økonomiske råds